ცნობის ფურცელი

№ 2629 | ორშაბათი, 4 ოქტომბერი | 1896—1904 | პოლიტ.-დღიური გაზეთი | № 262

ხელი მოწერის წესი და პირობები: ქ. თბილისში — 8 მ., თვეში შეუნახავად — 90 კ. დაბარებით — 1 მ. 5 კ. ნოემბერი — 3 მ., დაბარებით — 3 მ. ფასი განსაზღვრულია: ხელფასიანები „პენსიონით“ პირველ კვირაზე — 10 კ., შემდგომ — 5 კ

ის წინა და ყველგან ირიში მიაქვს რუხი. მარტყნისა არმიის 10 ზარაზანი ჩაიგდეთ ხელში.

2 ივლისი. აქ ცნობა მოიღეს: ტერიორის ტიტის ტანისამოსებზე გენ. ოკუზ მთავარ დეპარტამენტ: რუსის ოთხმა დივიზიამ ამ თხრილ ზარაზანთან კურიოს მარჯვენა ფრთა მიიტანა ირიანში. რუსის სხვა რაზმი ვერ. ოკუზ და ნოემბ არმიის დაუხმარდნენ რუსები კურიოს არმიას გზის რას უპირობდნენ, მაგრამ კურიოს უკან დაიხია.

3 ივლისი. 1 ოქტომბერი. ხუთი დღეა ბრძოლა, დღეს სოკოსა გამწვავდა ბრძოლა. იაპონელებმა უმთავრესი ძალა ირიანის ფრთებზე მოიტანეს. ჩვენ ზარაზანებიდან დაუშინეს ყუმბარები. ჩვენი ჯარი იბრძოდა და ამდე დროს გროვდებოდა უმთავრესი პოზიციებზე შეკედნინან. თუმცა ბრძოლა დიდ ხანს გაგრძელდა, დიდ-დიდი ჯარი ირიშს მონაწილეობას და იაპონელები თავ-გამოდებით იბრძვიან, მაგრამ შედეგი მაინც შეიძლება გამოვიტვის მხოლოდ რამდენიმე ხნის შედეგ. მოკლული და დაჭრილი ძალიან ბევრია.

4 ივლისი. 2 ოქტომბერი. 30 სექტემბრის საღამოს 6 საათზე ბრძოლა ჯერ არ იყო შეწყვეტილი. ჩვენმა ჯარმა მარჯვენი მოუარა იაპონელთა მარჯვენა ფრთას, კურიოს ჯარის პოზიციების ცხარე ირიშის შემდეგ ჩვენმა რაზმმა განდევნა იაპონელები და დატრიალ ტაულის უღელტეხილი. გენერალი ორნერგაძემი უყრო შორს წვიდა, თითქმის უყანონოდ მოექცა იაპონელებს და დაიპირა ფილიფონის ჭაბი-ირიშები მიტიდა ცხარე იყო. რამდენჯერმე იაპონელთა ვეფხისთა ჯარმა საქმე შეტევითად მოიგდა. ფერადებები იაპონელთა ვეფხისთა ჯარი. ძლიერი ბრძოლა იყო. შიფიანად. ძალიან თვალ სანინოდ დაზარალდა მეჩეხეთტე კორპუსი. მოალეულთა და დაჭრილთა რიცხვი ჯერ არ არის გამორკვეული, მაგრამ დაახლოებით თხუთმეტი ათას კაცამდეა.

5 ივლისი. 2 ოქტომბერი. პორტ-არტურიდან იტყობენ: თუმცა იაპონელთა საღლო არტილერია ბევრისა სცდილობდა, მაგრამ თვალსაჩინო ზიანი მაინც ვერ მიაყენა ციხეს. საწყობებს და, სახლებიდაც, სახანძრო შენობებს. მეციხოვნენი ბლომად აქვთ სათმარი მასალა და სურსათი, ამიტომ ბანაობაც არ შეიქნა დამორჩილება. ჯარი კარგ განწყობაზეა.

6 ივლისი. 2 ოქტომბერი. ხელმწიფე იმპერატორმა 1 ოქტომბერს ქეთილ ინება და უმაღლესად ბრძანა: სათავარიოდ ჯარის კაცნი, რომელნიც მობილიზაციის რიცხნის გარეშე სცპაროებენ, უნდა გაწყვეტელ იქნან სამსახურში და დედაის, სადაც ისინი ტროებით ან ნიადაგ იმყოფებიან, ან მცხოვრებლებთან ერთად, რომელთაც იწვევენ ან სამობილიზაციო ბარებიდან, რომელნიც ბინდნაც ზემოდენიშნულნი სათავრიო ჯარის კაცნი წყვიდნენ მობილიზაციის გამოცხადებიდის ორი კვირის წინად. უკანასკნელნი შეიძლება უნდა გამნარჩენ ადგილობრივ სამხედრო სამსახურში ან და, თუ გამოიყვნენ სამხედრო სამხედრო ნაწილებში.

ეს სათავრიო ჯარის კაცნი მობილიზაციის დასრულების შემდეგ გამოცხადებიან, ან აღმოჩნდებიან, უნდა გაიგზავნენ იქნან ბატარეებში სათავრიო ჯარის კაცებად, ჯარის შესავსებად ან ნაწილობრივი ბრძოლაში მონაწილეობად, ან შემთხვევა მოიკარ, თუ მობილიზაციის დროს ჯარის საერო რიცხვი იქნა გაზვეული.

7 ივლისი. 2 ოქტომბერი. ოფიციალური ცნობა. 19 სექტემბრის დაბეჭდილი იყო დღესაც იმის შესახებ, რომ ბელშვიდე იმპერატორმა 17 სექტემბერს, ჯარის დათვალიერების დროს, ყოველად მოწყალედ ბრძანა, ვინმეთა ვისაც ჯარის კაცნი, რომელთაც 1887, 1885 და 1889 წლებს დაუწერიებიათ სამსახურიდან ან ოჯახის პატრონები, რომელთაც 3 ვაჟი მეტი ჰყოფნათ. ეს ცნობა სისწორით ამ გადაცემული. მის ნაცვლად ნაწილობრივ ჯარის კაცნი გაგზავნილ მორეულ ადმოსავლეთში, ის სათავრიო ჯარში ეკ, რომელიც ადგილობრივ რჩება, უფროსნინერნი და დიდის ოჯახის პატრონები მიიღონ და ამ ბრძანების მიხედვით ჯარის სხვა-და-სხვა ნაწილებში უნდა გაუცვალონ ერთმანეთის ჯარის კაცნი, რაიც კიდევე ასრულებულ იქნა. მობილიზაციის დროს სამსახურში მიღების შესახებ არსებობს უმაღლესად მოწონებული განკარგულება, მობილიზაციის წლის 24 აგვისტოს გამოცემული.

ეპეტანბუნაზი. კუნძულ სახალინიდან იტყობენ: აქ სიწყნარეა; კარი ამინდი დადგა. ალექსანდროვსკი პოსტში იყვნის წოლილ ჯერის რაზმი მოიგზა. ეს ის რაზმი დიდმა მთარნამ ელისაბედ თეოდორის ასულმა დაარსა კუნძულ სახალინის მეიმზღვიასთვის.

ტოკიო, 2 ოქტომბერი. ოფიციალური მოხსენება გამოაქვეყნა ახალ ბრძოლის შესახებ, 27 სექტემბრიდან დაწყებული, ვიდრე 1 ოქტომბრამდე. მოხსენებაში ნათქვამია, რომ იაპონელებმა უყურეს ძალზე დამაორცხეს რუსები, დიდი ხარისხით ცხელ და მდინარე ხუნხეს, მარცხენა ნაპირისაკენ ვანდევნეს; რამდენიმე ასი კაცი ტყვედ დაიპირეს, იაპონელებმა შემდეგი ზარალი მოუვიდათ: 15 ოფიცერი მოყულს, 46 ოფიცერი დაიჭრა, 1250 სალდათი მოყულს და დაჭრეს.

ბერლინი, 2 ოქტომბერი. „ლოკალ ანზეიგერ“-ს ატაშინებენ ტოკიოდან: აქ ცნობა მიიღეს, რუსები ყველგან შეკედნინაენ იხეენ, რუსეს 10 ათასი კაცი მოყულს და დაიჭრეს. ჰეიქრინ, უმთავრესი ბრძოლა გათავდაო.

პარიზი, 2 ოქტომბერი. პორტ-არტურში დაღუპილი სამფრანგეთის სამხედრო აგენტის მმამ ჯარმან „ლ. რეფეტორატიას თავი დაანება, რომ პორტ-არტურის ციხეზე დაკარაგული ძმის მოსაძებნად. იმის აზრით, ნავი, რომელზედაც აგენტი იყო, ხუნხეზეს ზღვაზედ ხელით, ან იაპონელთა ტრიენი, რომელზედაც ის იყო, რუსებმა ნაბიჯეს.

პეტერბურგი. იაპონელთა ზეტარმის დროს 6-დან 10 სექტემბრამდეს, მაღალმთიან ეფექტიანობის ლეტენანტ პოდეკოვის დროს ორდენი ეკითრეს მეჯ ხარისხისა.

„რუსეთის დემოგრაფიის საფუძვლებიდან“

3 ოქტომბერი

ფილიპეი. 2 ოქტომბერი. მოაქვეს გვამი პოლკოვნიკის ოზეროვსკისა—ადმოსავლეთ ცვლობის პოლკის უფროსისა, რომელიც გადაიკვეთა ლიაოიანის ბრძოლის დროს მიღებულ ჭრილობისგან. ჯანსვენებულს ხვალ დასასვენებელს სამეგობრის ეკლესიაში.

„პეტერბურგის დემოგრაფიის საფუძვლებიდან“

3 ოქტომბერი

სამარა. 3 ოქტომბერის სამარის გუბერნატორმა გოფეიჩიტორმა ა. ს. ბრიანჩანინოვმა მიიღო შემდეგი დეპეშა ნოვოსილი-ურალსკიდან: ლიაოიანთნის ბრძოლის შემდეგ ჩვენ ტრობაზედ მოგვაყენეს 200 ათეული, თვითეული ადგილი ეკ 100 ყინი რაკ ეიყო და, რომ სამხრის სავალდებულოები ჯერად არის მოწყობილი, მივიწევ ნოვოსილისკის ასი ადგილი, ჯარის კაცებისათვის მოპპადებული, გადაეცემენინა სამოცი ათი ფიცარნაოთის. მინდობილობა ასარულეს დიდის თანაგრძნობით, ეშენებენ დეპეშა, რომელიც მაც ვიმე ინებეს და სამეგობროდ მოაყენეს ყველა ადგილობრივ. ყველა ადგილობრივი და ჯარის კაცებიან მოგვეს მხურვალეს მადლობა სამარის საავდებულოებით მოელის და შენახვისათვის. ბეგნიერი ვარ გაეწერთ ეს. ამას დავუმატებ, რომ ბევრმა სამარის რაზმი მაგალითის ეუწერებს სხვებს. გამოვიკეთეთ ქების ღირსნი არიან მოწყალე დანი. მათ ვარ-ჩევნებული თავიდ ვასილიკოვი.

ტოკიო. 3 ოქტომბერი. კურიკასი და ნოტის ცნებრისათვის არიშებმა მიიღწიეს წინადდე ადნიშნულ ადგილებს.

პეტერბურგი. უქმეშვეიდენილი დეპეშა გენერალ-ადიუტანტ კურიკასთნისა, 2 ოქტომბერის გამოგზავნილი: „30 სექტემბერს ღამით, იაპონელები ირიან დიდენ ჯარით მოიერია კორპუსმა, მაგრამ იაპონელებმა უკანასკნელნი ირიანის ბოლოს გაიმარჯვეს და ამ კორპუსის ცენტრის (შუა რაზმი) გაარღვიეს. ამავე დროს აქეთ მარჯვენა ფრთეზე დაც გადაიკიდა ბრძოლა. რადგან იაპონელებს უყვეთ ჩვენი პოზიციის ცენტრის გარღვევა შეეძლოთ და ამით ჩვენი ჯარი ცუდ მდგომარეობაში ჩაეყენებიათ და უკან დახვა მოუწიებინათ, ამიტომ მანდარინის გზაზე მდგომ ჯარის ხელად რამდენიმე ბატალიონი მივა შველე. ამ ბატალიონების დანიშნების ჩვენი ჯარი ირიშიდან მივიდა და სოფელი შახჯუ-ე წინანდელი პოზიციების ხელახლად დაიპირა. იაპონელებმა სარა ხელად ჯარი მოიშველიეს და ხელ-ახლად გაგვიდეს შახჯუზედ; ხანდ ჩვენ რეზერვი გავგზავნე იქითკენ. ჩვენმა ჯარმა ხელ-ახლად მიიტანა იაპონი და გამუდმებულის ბრძოლის შემდეგ ხელ-ახლად იღო სოფელი და იაპონელები ორის ვერსის მანძილზე განდევნა ამ სოფლიდან. ჩვენი მარჯვენა ფრთე ერთ ხანს ღიც ვეჭიავებინი ორი ზვარიანი: ის შედგომ ჯარზე იაპონელებმა წინააღმდეგ მოიტანეს და ირიშიდან და გამუდმებულის ბრძოლის შემდეგ ხელ-ახლად იღო სოფელი და იაპონელები ორის ვერსის მანძილზე განდევნეს